

Коротка біографія Анатолія Дімарова

Анатолій Андрійович Дімаров – це не просто письменник, а справжній літописець українського життя. Його твори стали дзеркалом, у якому відображені звичайні люди, їхні радощі, болі, мрії та боротьба.

Проживши 92 роки, Дімаров залишив нам багатий літературний спадок, актуальний і сьогодні.

Анатолій Дімаров народився 5 травня 1922 року в селі Засулля на Полтавщині. Його дитинство пройшло у важкі часи – колективізація, Голодомор, репресії. Ці події залишили глибокий слід у його душі та значною мірою вплинули на творчість.

А знаєте, як його справжнє прізвище? Гарасюта. Дімаровим він став пізніше, щоб уникнути переслідувань за батька, репресованого як «ворога народу». Такі були реалії того часу.

Освіту він здобував у Миргороді, а пізніше вступив до Київського університету. Однак навчання довелося перервати – почалася Друга світова війна.

На фронт Дімаров пішов добровольцем. Війна стала не лише суворим випробуванням, а й дала теми для майбутніх творів. Поранення та важкі спогади про бойові будні назавжди закарбувалися у його пам'яті.

Після війни він повернувся до літературної роботи, але вже з новим поглядом на життя. Його твори стали більш глибокими, сповненими роздумів про долю людини в умовах історичних зламів.

Творчий доробок письменника складається з 6 романів, 15 повістей, 16 збірок оповідань та етюдів, книги мемуарів «Прожити та розповісти. Повість про сімдесят років (автобіографія)», низки творів для дітей. Основною темою творчості стало життя українського села. Дімаров майстерно передавав характери селян, їхні побутові й духовні проблеми. Серед його найвідоміших творів – романи «Його сім'я», «І будуть люди», «Біль і гнів».

Дімаров отримав чимало нагород, серед яких Національна премія України імені Тараса Шевченка. Але сам письменник завжди говорив, що для нього найвищою нагородою є любов читачів.

Анатолій Дімаров помер 29 червня 2014 року. Проте його творчість залишається живою. Його книги читають, аналізують, за ними знімають фільми. Справжнім хітом став серіал «І будуть люди», створений за однойменним романом.

Чому варто знати про Дімарова?

Дімаров – це письменник, який писав для людей і про людей. Його твори – це нагадування про те, хто ми є, звідки родом і чому важливо пам'ятати свою історію.

А ви читали його книги? Якщо ні, то, можливо, саме зараз час познайомитися з творчістю письменника ближче.

Наша адреса : вул. Олени Теліги, буд. 55, м. Київ, 04086.

email : dimarova55@ukr.net

ЦБС Подільського району міста Києва
Бібліотека сімейного читання
імені Анатолія Дімарова

Серія «Постать»

Вип. 2

Бути чистим перед
власною совістю

Анатолій Дімаров

рекомендаційний список літератури

Київ, 2025

Основні твори автора

І будуть люди : роман / Анатолій Дімаров. – Харків : Фоліо, 2023. – 974 с.

Роман Анатолія Дімарова "І будуть люди" – це епічна сага, що охоплює непростий період в історії України початку ХХ століття, включаючи революційні події, становлення радянської влади, колективізацію та Голодомор. Письменник, наперекір радянській владі, ще у 60-х рр. наважився словами Кобзаря, заявити: "І будуть люди!" І будуть, допоки народ знатиме свою національну історію.

Біль і гнів : роман / Анатолій Дімаров. – Харків : Фоліо, 2021. – 800 с.

У романі «Біль і гнів» Анатолій Дімаров веде далі почату в «І будуть люди» розповідь-епопою про щоденні клопоти жителів полтавського села Тарасівка. Їм здавалося, що минулося найстрашніше – примусова колективізація, Голодомор, масові репресії. Та невдовзі наспіла чорна година – воєнне лихоліття, а на зміну одним нелюдським порядкам прийшли не менш жорстокі. Як вестиметься тарасівцям, на чий бік стануть? Автор, як і зазвичай, не береться виписувати якусь громадянську позицію, свідомо уникає прямих характеристик героїв.

Ідол. Його сім'я : роман / Анатолій Дімаров. – Харків : Фоліо, 2022. – 608 с.

Роман «Ідол» (1961) зворушує й змушує замислитися над складними питаннями. До яких непередбачуваних наслідків, як для самої жінки, так і для її дитини, може призвести сліпе материнське почуття, надмірна опіка над дитиною? Чому діти-ідоли, які змалку отримували «все найкраще», часом виростають черствими, грубими, себелюбними, жорстокими і зрадливими?

Єврейські повісті : збірка / Анатолій Дімаров. – Київ : Фенікс, 2007. – 174 с.

Який із Дімарова антисеміт – читач зрозуміє, ознайомившись із повістями цієї збірки. До речі, одна із них, "Симон-різник", лягла в основу фільму "Ізгой", що був відмічений премією Гран-Прі на міжнародному кінофестивалі в Італії.

Містечкові історії : повісті / Анатолій Дімаров. – Київ : Дніпро, 1987. – 559 с.

До книги ввійшли повісті, події яких відбуваються в невеликому містечку під Києвом. У творах піднімається ряд важливих морально-етичних проблем нашої сучасності, а в багатьох з них ретроспективно розповідається про події другої світової війни.

На коні й під конем : повість / Анатолій Дімаров. – Харків : Фоліо, 2009. – 319 с.

Це неймовірна, прекрасна, чудесна книжка про дитинство. Від хлоп'яти Толька, що захищав молодшого брата від страховищ, які ховалися під лавою, до Дімарова, який за один день зрозумів, що таке війна, людське життя і смерть. Тільки – малюк. Тільки – першокласник. Тільки у середній школі. Тільки – підліток. Дімаров – солдат.

Сільські історії : повісті / Анатолій Дімаров. – Київ : Дніпро, 1987. – 537 с.

У збірці «Сільські історії» йдеться про життя та долі людей двох сіл на Полтавщині: Rogozivki під час Другої світової війни та Малего Тікача в повоєнні роки. Мешканці цих сіл «поріднилися» з більшістю людських достоїнств і вад, зігріваючи та караючи ними не лише сусідів, а й самих себе.

Українська вендета : повісті / Анатолій Дімаров. – Київ : Дніпро, 2016. – 304 с., портр.

У творах, що увійшли до книжки, письменник розповідає про події Другої світової війни на теренах України. В повісті «Українська вендета», яка дала назву книзі, йдеться про життя селян Полтавщини у роки воєнного лихоліття, про біль і гнів українців, про взаємодопомогу, про мужність, про помсту ворогам за вбивство рідних їм людей. Більшість героїв – звичайні селяни зрілого віку, яким довелося бачити і пережити насильницьку смерть рідних та близьких людей, знати, що вона щоденно чатує і за ними. Через весь твір проходить тема людських взаємин та ненависті до окупантів у складний час війни.

